

In the Space of Not Many Years

By Elder David A. Bednar
Of the Quorum of the Twelve Apostles

I løpet av noen ganske få år

Av eldste David A. Bednar
i De tolv apostlers quorum

October 2024 general conference

If we are not faithful and obedient, we can transform the God-given blessing of prosperity into a prideful curse that diverts and distracts us.

My beloved brothers and sisters, sitting on the stand today, I have watched this Conference Center fill up three times, for the first time since COVID. You are devoted disciples of Jesus Christ who are eager to learn. I commend you for your faithfulness. And I love you.

Ezra Taft Benson served as the President of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints from November 1985 until May 1994. I was 33 years old when President Benson became the President of the Church and 42 when he passed away. And his teachings and testimony influenced me in profound and powerful ways.

One of the hallmarks of President Benson's ministry was his focus upon the purpose and importance of the Book of Mormon. He emphasized repeatedly that "the Book of Mormon is the keystone of our religion—the keystone of our testimony, the keystone of our doctrine, and the keystone in the witness of our Lord and Savior." He also often emphasized teachings and warnings about the sin of pride found in this latter-day testament of Jesus Christ.

A particular teaching by President Benson greatly impacted me and continues to influence my study of the Book of Mormon. He said:

"The Book of Mormon ... was written for our day. The Nephites never had the book; neither did the Lamanites of ancient times. It was meant for us. Mormon wrote near the end of the Nephite civilization. Under the inspiration of God, who sees all things from the beginning,

Hvis vi ikke er trofaste og lydige, kan vi forvandle fremgangens gudgitte velsignelse til en stolt forbannelse som avleder og distraherer oss.

Mine kjære brødre og søstre, mens jeg har sittet på forhøyningen i dag, har jeg sett dette konferansesenteret fylles opp tre ganger, for første gang siden covid. Dere er Jesu Kristi hengivne disipler som er ivrige etter å lære. Jeg berømmer dere for deres trofasthet. Og jeg er glad i dere.

Ezra Taft Benson virket som president for Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige fra november 1985 til mai 1994. Jeg var 33 år gammel da president Benson ble Kirkens president, og 42 da han gikk bort. Hans læresetninger og vitnesbyrd påvirket meg på dype og mektige måter.

Et av kjennetegnene på president Bensons tjenestegjerning var hans fokus på Mormons boks formål og betydning. Han understreket gjentatte ganger at: "Mormons bok er sluttstenen i vår religion – sluttstenen i vårt vitnesbyrd, sluttstenen i vår lære og sluttstenen i vitnesbyrdet om vår Herre og Frelser." Han understreket også ofte læresetninger og advarsler mot stolthet som finnes i dette siste dagers vitnesbyrd om Jesus Kristus.

En spesiell læresetning av president Benson gjorde sterkt inntrykk på meg og fortsetter å påvirke mitt studium av Mormons bok. Han sa:

"Mormons bok ... ble skrevet for vår tid. Nephittene hadde aldri denne boken. Det hadde heller ikke de fordums lamanitter. Den var ment for oss. Mormon skrev nær slutten av den nephittiske sivilisasjon. Under inspirasjon fra Gud, som ser alt fra begynnelsen, forkortet [Mormon]

[Mormon] abridged centuries of records, choosing the stories, speeches, and events that would be most helpful to us.”

President Benson continued: “Each of the major writers of the Book of Mormon testified that he wrote for future generations. ... If they saw our day, and chose those things which would be of greatest worth to us, is not that how we should study the Book of Mormon? We should constantly ask ourselves, ‘Why did the Lord inspire Mormon ... to include [this account] in his record? What lesson can I learn from [this admonition] to help me live in this day and age?’”

President Benson’s statements help us to understand that the Book of Mormon is not primarily a historical record that looks to the past. Rather, this volume of scripture looks to the future and contains important principles, warnings, and lessons intended for the circumstances and challenges of our day. Hence, the Book of Mormon is a book about our future and the times in which we do now and will yet live.

I pray for the assistance of the Holy Ghost as we now consider relevant lessons for us today from the book of Helaman in the Book of Mormon.

The Nephites and the Lamanites

The record of Helaman and his sons describes a people who were anticipating the birth of Jesus Christ. The half century recounted in the scriptural record highlights the conversion and righteousness of the Lamanites and the wickedness, apostasy, and abominations of the Nephites.

A series of comparisons and contrasts between the Nephites and Lamanites from this ancient record are most instructive for us today.

“The Lamanites had become, the more part of them, a righteous people, insomuch that their righteousness did exceed that of the Nephites, because of their firmness and their steadiness in the faith.

“[And] there were many of the Nephites who had become hardened and impenitent and grossly wicked, insomuch that they did reject the word of God and all the preaching and prophesying which did come among them.”

“And thus we see that the Nephites did begin to dwindle in unbelief, and grow in wickedness and abominations, while the Lamanites began to grow exceedingly in the knowledge of their God;

opptegnelser som var ført over århundrer, og valgte ut de historier, taler og begivenheter som ville være til størst hjelp for oss.

President Benson fortsatte: “Alle de største forfattere i Mormons bok vitnet om at de skrev for fremtidige generasjoner ... Hvis de så vår tid og valgte ut det som ville være av størst verdi for oss, er da ikke det måten vi skulle studere Mormons bok på? Vi skulle stadig spørre oss selv: ‘Hvorfor inspirerte Herren Mormon til å ta [denne beretningen] med i opptegnelsen? Hva kan jeg lære av dette som kan hjelpe meg i denne tid og epoke?’”

President Bensons uttalelser hjelper oss å forstå at Mormons bok ikke først og fremst er en historisk opptegnelse som ser hen til fortiden. I stedet ser denne boken med hellig skrift hen til fremtiden og inneholder viktige prinsipper, advarsler og lærdommer beregnet på omstendighetene og utfordringene i vår tid. Derfor er Mormons bok en bok om vår fremtid og tiden vi lever i og kommer til å leve i.

Jeg ber om Den hellige ånds hjelp når vi nå skal se på relevante lærdommer for oss i dag fra Helamans bok i Mormons bok.

Nephittene og lamanittene

Opptegnelsen om Helaman og hans sønner beskriver et folk som så frem til Jesu Kristi fødsel. Det halve århundret som er gjengitt i Skriftenes opptegnelser, fremhever lamanittenes omvendelse og rettferdighet og nephittenes ugudelighet, frafall og avskyeligheter.

En rekke sammenligninger og kontraster mellom nephittene og lamanittene fra denne eldgamle opptegnelsen, er svært lærerike for oss i dag.

“Størstedelen av lamanittene var blitt et rettferdig folk, så deres rettferdighet overgikk nephittenes på grunn av deres faste og standhaftige tro.

[Og] det var mange av nephittene som var blitt forherdet og ubøyelige og meget ugudelige, så de forkastet Guds ord, all forkynnelse og alle profetier som fant sted blant dem.”

“Og således ser vi at nephittene begynte å synke ned i vantro og vokse i ugudelighet og avskyelighet, mens lamanittene begynte å vokse overmåte sterkt i kunnskapen om sin Gud, ja,

yea, they did begin to keep his statutes and commandments, and to walk in truth and uprightness before him.

“And thus we see that the Spirit of the Lord began to withdraw from the Nephites, because of the wickedness and the hardness of their hearts.

“And thus we see that the Lord began to pour out his Spirit upon the Lamanites, because of their easiness and willingness to believe in his words.”

Perhaps the most stunning and sobering aspect of this decline into apostasy by the Nephites is the fact that “all these iniquities did come unto them in the space of not many years.”

The Nephites Turned Away from God

How could a once-righteous people become hardened and wicked in such a short period of time? How could people so quickly forget the God who had blessed them so abundantly?

In a powerful and profound way, the negative example of the Nephites is instructive for us today.

“Pride ... began to enter ... into the hearts of the people who professed to belong to the church of God ... because of their exceedingly great riches and their prosperity in the land.”

“[They] set [their] hearts upon the riches and the vain things of this world” “because of that pride which [they] ... suffered to enter [into their] hearts, which ... lifted [them] up beyond that which is good because of [their] exceedingly great riches!”

Ancient voices from the dust plead with us today to learn this everlasting lesson: prosperity, possessions, and ease constitute a potent mixture that can lead even the righteous to drink the spiritual poison of pride.

Allowing pride to enter into our hearts can cause us to mock that which is sacred; disbelieve in the spirit of prophecy and revelation; trample under our feet the commandments of God; deny the word of God; cast out, mock, and revile against the prophets; and forget the Lord our God and “not desire that the Lord [our] God, who hath created [us], should rule and reign over [us].”

Therefore, if we are not faithful and obedient, we can transform the God-given blessing of prosperity into a prideful curse that diverts and distracts us from eternal truths and vital

de begynte å holde hans lover og befalinger og vandre sannferdig og uklanderlig for ham.

Og således ser vi at Herrens ånd begynte å trekke seg tilbake fra nephittene på grunn av deres ugudelighet og deres hårde hjerter.

Og således ser vi at Herren begynte å utøse sin Ånd over lamanittene fordi de hadde så lett for og var så villige til å tro på hans ord.”

Kanskje det mest slående og tankevekkende aspektet ved nephittenes frafall er det faktum at “alle disse synder kom iblant dem i løpet av noen ganske få år”.

Nephittene vendte seg bort fra Gud

Hvordan kunne et folk som engang var et rettferdig folk bli forherdet og ugudelig på så kort tid? Hvordan kunne folk så raskt glemme Gud som hadde velsignet dem så rikelig?

På en mektig og dyptgripende måte er nephittenes dårlige eksempel lærerikt for oss i dag.

“Stolthet ... begynte å komme inn ... i hjertene til de mennesker som hevdet å tilhøre Guds kirke ... på grunn av deres overmåte store rikdommer og fordi det hadde gått dem vel i landet.”

“[De la sin] elsk på denne verdens rikdommer og verdiløse ting” “på grunn av den stolthet [de hadde] latt komme inn i deres hjerter, som ... [gjorde dem] mer oppblåste ... enn godt [var] på grunn av deres overmåte store rikdommer!”

Eldgamle røster fra støvet, trygler oss i dag om å lære denne evige lærdommen: Velstand, eiendeler og velværeutgjør en potent blanding som kan få selv de rettferdige til å drikke stolthetens åndelige gift.

Å la stolthet komme inn i vårt hjerte, kan få oss til å gjøre narr av det som er hellig, miste troen på profetiens ånd og åpenbaringsens ånd, tråkke Guds bud under våre føtter, fornekte Guds ord, kaste ut, spotte og håne profetene, og glemme Herren vår Gud, og “ikke ønske at Herren [vår] Gud, som har skapt [oss], skal herske og regjere over [oss].”

Hvis vi ikke er trofaste og lydige, kan vi derfor forvandle fremgangens gudgitte velsignelse til en stolt forbannelse som avleder og distraherer oss fra evige sannheter og viktige åndelige

spiritual priorities. We always must be on guard against a pride-induced and exaggerated sense of self-importance, a misguided evaluation of our own self-sufficiency, and seeking self instead of serving others.

As we pridefully focus upon ourselves, we also are afflicted with spiritual blindness and miss much, most, or perhaps all that is occurring within and around us. We cannot look to and focus upon Jesus Christ as the “mark” if we only see ourselves.

Such spiritual blindness also can cause us to turn out of the way of righteousness, fall away into forbidden paths, and become lost. As we blindly “turn unto [our] own ways” and follow destructive detours, we are inclined to lean upon our own understanding, boast in our own strength, and depend upon our own wisdom.

Samuel the Lamanite succinctly summarized the turning away from God by the Nephites: “Ye have sought all the days of your lives for that which ye could not obtain; and ye have sought for happiness in doing iniquity, which thing is contrary to the nature of that righteousness which is in our great and Eternal Head.”

The prophet Mormon observed, “The more part of the people [remained] in their pride and wickedness, and the lesser part [walked] more circumspectly before God.”

The Lamanites Turned to God

In the Book of Helaman, the increasing righteousness of the Lamanites provides a stark contrast to the rapid spiritual decline of the Nephites.

The Lamanites turned to God and were brought to a knowledge of the truth by believing the teachings in the holy scriptures and of prophets, exercising faith in the Lord Jesus Christ, repenting of their sins, and experiencing a mighty change of heart.

“Therefore, as many as have come to this, ye know of yourselves are firm and steadfast in the faith, and in the thing wherewith they have been made free.”

“Ye should behold that the more part of [the Lamanites] are in the path of their duty, and they do walk circumspectly before God, and they do observe to keep his commandments and his statutes and his judgments. ...

“... They are striving with unwearied diligence that they may bring the remainder of their

prioriteringer. Vi må alltid være på vakt mot en overdreven følelse av selvhøytidelighet, en misforstått vurdering av vår egen tilstrekkelighet, og å søke oss selv i stedet for å tjene andre.

Når vi stolt fokuserer på oss selv, blir vi også rammet av åndelig blindhet og går glipp av mye, det meste eller kanskje alt som skjer i og rundt oss. Vi kan ikke se hen til og fokusere på Jesus Kristus som “målet” hvis vi bare ser oss selv.

En slik åndelig blindhet kan også få oss til å bøye av fra rettferdighetens vei, falle fra, gå inn på forbudte stier og bli borte. Når vi blindt “går inn på [våre] egne veier” og følger destruktive omveier, er vi tilbøyelige til å lene oss på vår egen forstand, rose [oss] av vår egen styrke og stole på vår egen visdom.

Lamanitten Samuel oppsummerte kortfattet nephittenes bortvendelse fra Gud: “Ja, for hele livet har dere søkt etter det dere ikke kunne oppnå, og dere har søkt etter lykke i ugudelighet, hvilket er i strid med det som kjennetegner vårt store og Evige Overhodes rettferdighet.”

Profeten Mormon bemerket: “De fleste blant folket [forble] stolte og ugudelige, og mindretallet [vandret] med mer aktsomhet overfor Gud.”

Lamanittene vendte seg til Gud

I Helamans bok utgjør lamanittenes økende rettferdighet en sterk kontrast til nephittenes raske åndelige forfall.

Lamanittene vendte seg til Gud og ble bragt til kunnskap om sannheten ved å tro på læresetningene i de hellige skrifter og profeter, utøve tro på Herren Jesus Kristus, omvende seg fra sine synder og oppleve en mektig forandring i hjertet.

“Derfor, alle som er kommet så langt, vet dere selv står fast og urokkelig i troen og i det som har frigjort dem.”

“Dere skal legge merke til at de fleste av dem vandrer på pliktens vei, og de tar seg i vare overfor Gud og er nøye med å holde hans befalinger og hans lover og bud ...

De strever med utrettelig flid så de kan bringe resten av sine brødre til kunnskap om

brethren to the knowledge of the truth.”

As a consequence, the “righteousness [of the Lamanites] did exceed that of the Nephites, because of their firmness and their steadiness in the faith.”

A Warning and a Promise

Moroni declared: “Behold, the Lord hath shown unto me great and marvelous things concerning that which must shortly come, at that day when these things shall come forth among you.

“Behold, I speak unto you as if ye were present, and yet ye are not. But behold, Jesus Christ hath shown you unto me, and I know your doing.”

Please remember that the Book of Mormon looks to the future and contains important principles, warnings, and lessons intended for me and you in the circumstances and challenges of our present day.

Apostasy can occur at two basic levels—institutional and individual. At the institutional level, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints will not be lost through apostasy or taken from the earth.

The Prophet Joseph Smith proclaimed: “The Standard of Truth has been erected; no unhalloved hand can stop the work from progressing ... ; the truth of God will go forth boldly, nobly, and independent, till it has penetrated every continent, visited every clime, swept every country, and sounded in every ear, till the purposes of God shall be accomplished, and the Great Jehovah shall say the work is done.”

At the individual level, each of us must “beware of pride, lest [we] become as the Nephites of old.”

May I suggest that if you or I believe we are sufficiently strong and stalwart to avoid the arrogance of pride, then perhaps we already are suffering from this deadly spiritual disease. Simply stated, if you or I do not believe we could be afflicted with and by pride, then we are vulnerable and in spiritual danger. In the space of not many days, weeks, months, or years, we might forfeit our spiritual birthright for far less than a mess of pottage.

If, however, you or I believe we could be afflicted with and by pride, then we consistently will do the small and simple thing that will protect and help us become “as a child, submissive, meek, humble, patient, full of love, willing

sannheten.”

Som følge av dette, overgikk “[lamanittenes] rettferdighet ... nephittenes på grunn av deres faste og standhaftige tro”.

En advarsel og et løfte

Moroni erklærte: “Se, Herren har vist meg store og vidunderlige ting om det som snart må skje på den dag da disse ting skal komme frem blant dere.

Se, jeg taler til dere som om dere var til stede, og likevel er dere ikke det. Men se, Jesus Kristus har vist meg dere, og jeg vet hva dere gjør.”

Husk at Mormons bok ser hen til fremtiden og inneholder viktige prinsipper, advarsler og lærdommer som er ment for meg og dere i vår tids omstendigheter og utfordringer.

Frafall kan forekomme på to grunnleggende nivåer – institusjonelt og individuelt. På institusjonsnivå vil Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige ikke gå tapt på grunn av frafall eller bli tatt bort fra jorden.

Profeten Joseph Smith erklærte: “Sannhetens banner er blitt hevet. Ingen vanhellig hånd kan hindre dette verk i å rulle fremover ... Guds sannhet vil gå fremad, djervt, edelt og uavhengig, inntil den har gjennomsyret ethvert kontinent, gjestet ethvert himmelstrøk, feiet over ethvert land og runget i ethvert øre, inntil Guds hensikter er fullført og den store Jehova sier at arbeidet er gjort.”

På individnivå må hver enkelt av oss “vokte [oss] for stolthet for at [vi] ikke skal bli som nephittene i fordums tid”.

Jeg vil antyde at hvis dere eller jeg tror at vi er sterke og standhaftige nok til å unngå stolthetens arroganse, da lider vi kanskje allerede av denne dødelige åndelige sykdommen. Kort sagt, hvis dere eller jeg ikke tror vi kan bli plaget med og av stolthet, da er vi sårbare og i åndelig fare. I løpet av knappe dager, uker, måneder eller år kan vi miste vår åndelige fødselsrett for langt mindre enn et måltid med linsevellings.

Hvis imidlertid dere eller jeg tror vi kan bli plaget med og av stolthet, da vil vi konsekvent gjøre de små og enkle tingenesom vil beskytte og hjelpe oss å bli “som et barn, lydig, saktmodig, ydmyk, tålmodig, full av kjærlighet, villig til å

to submit to all things which the Lord seeth fit to inflict upon [us].”“Blessed are they who humble themselves without being compelled to be humble.”

As we follow President Benson’s counsel and ask ourselves why the Lord inspired Mormon to include in his abridgment of the book of Helaman the accounts, admonitions, and warnings that he did, I promise we will discern the applicability of these teachings to the specific conditions of our individual lives and families today. As we study and ponder this inspired record, we will be blessed with eyes to see, ears to hear, minds to comprehend, and hearts to understand the lessons we should learn to “beware of pride, lest [we should] enter into temptation.”

I joyfully witness that God the Eternal Father is our Father. Jesus Christ is His Only Begotten and Beloved Son. He is our Savior. And I testify that as we walk in the meekness of the Lord’s Spirit, we will avoid and overcome pride and have peace in Him. I so witness in the sacred name of the Lord Jesus Christ, amen.

bøye [oss] for alt som Herren finner gavnlige å pålegge [oss].”“Velsignet er de som ydmyker seg uten å være tvunget til å være ydmyke.”

Når vi følger president Bensons råd og spør oss selv hvorfor Herren inspirerte Mormon til å ta med i sin forkortelse av Helamans bok de beretninger, formaninger og advarsler han gjorde, lover jeg at vi vil se anvendeligheten av disse læresetningene på de konkrete forholdene i vårt eget liv og vår familie i dag. Når vi studerer og tenker over denne inspirerte nedtegnelsen, vil vi bli velsignet med øyne til å se, ører til å høre, sinn til å fatte og hjerte til å forstå lærdommer vi skulle lære for å “[vokte oss] for stolthet så [vi] ikke faller i fristelse”.

Jeg bærer med glede vitnesbyrd om at Gud den evige Fader er vår Far. Jesus Kristus er hans enbårne og elskede Sønn. Han er vår Frelser. Og jeg vitner om at når vi vandrer i Herrens Ånds saktmodighet, vil vi unngå og overvinne stolthet og ha fred i ham. Dette vitner jeg om i Herren Jesu Kristi hellige navn. Amen.